

Konferencja plakatowa „Psychologia okiem młodego badacza”

Instytut Psychologii Polskiej Akademii Nauk

Warszawa, 12 maja 2023

Lista abstraktów:

1) Kinga Anuszewska (Uniwersytet SWPS)

“The relationship of stress and daily sleep with daily symptoms of depression. The longitudinal study on depressed population.”

The research has shown that both problems with sleep and elevated stress can affect emotional and physical well-being, especially in mood-related disorders. The aim of this study was to examine the impact of problems with sleep and stress on daily functioning of depressed and healthy people in regards to symptoms related to depression. The sample consisted of 31 healthy individuals and 104 depressed people. Depressed people were selected by BDI II and the MINI interview. Participants were completing diary forms for seven seven days each month during three consecutive months. Participants reported their daily quality of sleep, evaluated stressfulness of their daily events, and completed a daily questionnaire examining their daily anhedonia, anxiety, ruminations, sadness, problems with appetite, tiredness, problems with concentration and decision making, guilt, worthlessness, suicidal and self-harm thoughts. Linear mixed model was used for data analysis. Results of this study have shown that both sleep and stress are associated with depression symptoms in both healthy and depressed groups, however the relation of stress and daily symptoms was stronger than the relation between sleep and daily symptoms. This study provides more insight into the influence of sleep and stress in everyday life of depressed and healthy people. The results possibly suggest that stress is more crucial to daily well-being than sleep. The limitations and strengths of the study are being discussed.

2) Izabela Lassota (Wydział Psychologii UW)

“Style przywiązania i przywiązanie do miejsca jako moderatory relacji pomiędzy zdrowiem psychicznym, a używaniem nowych technologii”

W ostatnich latach nowe technologie, takie jak media społecznościowe i rzeczywistość wirtualna, stały się integralną częścią naszego codziennego życia. W debacie naukowej rozważany jest negatywny wpływ korzystania z nowych technologii na zdrowie i dobrostan psychiczny (Berryman, Ferguson, Negy, 2018). Nadal jednak brakuje badań opisujących czynniki moderujące związek między korzystaniem z tych technologii, a zdrowiem psychicznym. W badaniu sprawdzono hipotezę, że związek między korzystaniem z dwóch rodzajów technologii - SNS (Social Networking Sites) i VR (Virtual Reality) oraz gier komputerowych, a zdrowiem psychicznym moderowany jest przez style przywiązania i przywiązanie do miejsca. Badanie przeprowadzono w próbie 1250 osób dorosłych, która była reprezentatywna dla populacji Polaków pod względem płci, wieku oraz wielkości miejsca zamieszkania. Osobom badanym zadano pytania dotyczące korzystania z różnego rodzaju nowych technologii - wirtualnej rzeczywistości, rzeczywistości rozszerzonej i portali społecznościowych. Ponadto, dokonano pomiarów objawów depresji, lęku uogólnionego i uzależnień od korzystania miejsc wirtualnych (PHQ, GAD, IGD-20), wymiarów przywiązania (ECR-R) oraz przywiązania do miejsca (Lewicka, 2011). Wyniki badania wykazały, że niepokój przywiązaniowy jest moderatorem związku między korzystaniem z mediów

społecznościowych, a depresją i lękiem - u osób z wysokim poziomem niepokoju przywiązaniowego ten związek jest silniejszy. Ponadto relatywny stosunek do miejsca zamieszkania nasila związek między korzystaniem z gier i VR a uzależnieniem, depresją i lękiem.

3) Marta Błaszyk (Uniwersytet Humanistycznospołeczny SWPS)

“Predictors of Professional Burnout among Medical Doctors Related to Doctor-Patient Relationship”

Background: Medical doctor’s professional burnout is considered a negative emotional state resulting from excessive workload, intense pressure, and constant responsibility for the health and lives of others. The work of a doctor is largely based on interactions with patients, hence factors related to this interaction should not be overlooked when analyzing phenomena such as professional burnout. **Purpose:** Our aim was to determine the predictors of professional burnout in medical doctors related to the doctor-patient relationship.

Method: We conducted a survey-based study on the group of 307 medical doctors. 166 women and 139 men participated in the study. The subjects were between 25 and 72 years of age ($M = 45$, $SD = 12.7$). We used the Thom’s Physician Trust in Patient Scale (PTPS), the Oldenburg Bournout Inventory (OLBI), and the Ten Item Personality Inventory (TIPI).

Results: To verify the possibility of predicting the occurrence of professional burnout, a regression analysis was performed. The proposed linear model turned out to be significant, $F(3,250) = 38.04$, $p < .001$. Based on the adjusted R-square coefficient, 56% of the variance was explained.

Conclusion: In the context of the doctor-patient relationship, three factors should be considered as significant predictors of professional burnout: the level of trust in patients, neuroticism, and extraversion. It may indicate the relevance of building meaningful relationships based on trust with patients. The importance of personality trait indicators may be severely underestimated in professional burnout research.

4) Katarzyna Obarska (Institute of Psychology, Polish Academy of Sciences)

“The association between fear of COVID-19 and addictive behaviors with a mediating role of a sense of general and COVID-19-specific sense of control”

Objective: As substance and non-substance addictive behaviors increased during the COVID-19 pandemic, we aimed to investigate the relationship between the fear of COVID-19 and addictive behaviors and the role of potentially protective factors such as general and COVID-19-specific sense of control, attitude to vaccination, and earlier recovery from COVID-19.

Method: The study was conducted online, one year after the onset of the Covid-19 pandemic, which overlapped with the beginning of vaccination in Poland.

Results: A lower sense of general control and control over COVID-19 was related to higher severity of Internet use, social media use, gaming, and pornography watching. A lower general sense of control was related to higher alcohol and nicotine use, while a lower COVID-19-specific sense of control was related to lower nicotine use. Mediation analysis shows significance for males and females only in the case of nicotine, while for pornography watching and gaming, it was significant only for females.

Conclusions: The COVID-19-specific sense of control may play a protective role in the development of addictive behaviors as a response to COVID-19-related stress.

5) Gracjana Gronowska (Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszcy)

“Metody narracyjne w badaniach psychologicznych”

Z dotychczasowych badań dotyczących utraty zdrowia wynika, że sposób doświadczania krytycznego przeżycia i budowanie nowej tożsamości są istotne w nadawaniu znaczenia chorobie oraz integrowaniu jej z całością życia. Metody narracyjne są rzadko wykorzystywane w badaniach psychologicznych, w konsekwencji czego rzadko przyglądamy się indywidualnemu postrzeganiu doświadczeń chorobowych, które najlepiej odzwierciedlają historie osób chorych. Celem prezentowanych badań była analiza tożsamości narracyjnej, mającej odzwierciedlenie w historii życia badanych oraz eksploracja czynników przyczyniających się do różnic w formowanych narracjach. Postawiono pytanie badawcze: jaką narrację o swoim życiu tworzy osoba chora onkologicznie? Posłużono się polską adaptacją wywiadu historii życia Dana McAdamsa, stanowiącego przykład jednego z wielu możliwych wariantów prowadzenia badań narracyjnych w psychologii klinicznej i zdrowia. Tożsamość chorych prezentuje się jako spójna i dojrzała, a ich narracja obejmuje czas od dzieciństwa do teraźniejszości. Narracje różnią się stopniem skupiania uwagi na opisie przeżyć emocjonalnych, poziomem szczegółowości oraz sposobem przechodzenia w opowieści do kolejnych etapów. Badani uwzględniają chorobę w swoich narracjach, czyniąc to w indywidualny sposób. Możliwe jest jednak wyodrębnienie dwóch sposobów opowiadania. Jeden z nich to usytuowanie choroby w szerszym tle sytuacji życiowej, drugi – uznawanie choroby za główne wydarzenie w danej części opowieści, stanowiące jej tytuł. Wnioski z badań sugerują, że proces integracji choroby jako części swojej tożsamości zależy od aktualnej sytuacji życiowej, przeszłych doświadczeń oraz wizji przyszłości osób badanych. Interesującym wydaje się być poszerzenie badań narracyjnych w innego typu chorobach zarówno fizycznych, jak i psychicznych. Mogą one stanowić inspirację metodologiczną i wraz z medycyną narracyjną stanowić nowy standard badań nad szeroko ujmowaną utratą zdrowia.

6) Patrycja Uram (Instytut Psychologii PAN)

“Ciągłe zalogowani? Ocena związków nadmiernej konsumpcji mediów społecznościowych, zdrowia i negatywnego uporczywego myślenia”

Coraz więcej badaczy i praktyków zwraca uwagę na rozwój Zespołu uzależnienia od Internetu (tzw. siecioholizm) w populacji ogólnej, który sprzyja nasileniu depresji, podwyższeniu stresu, a także może prowadzić do zaniedbywania własnych celów i codziennych zobowiązań. W takiej sytuacji celem niniejszego projektu jest ocena związków nadmiernej konsumpcji mediów społecznościowych (tj. FoMO [fear of missing out – dosłownie: strach przed odłączeniem], uzależnienie od Facebooka i eskapizm [tłumaczony jako ucieczka od rzeczywistości]) oraz zdrowia (depresja, stres i lęk) z uwzględnieniem potencjalnego pośredniczącego efektu ogólnej tendencji do chronicznego tłumienia niechcianych natrętnych myśli. Wyniki analiz przeprowadzone za pomocą modelowania równań strukturalnych na próbie 417 uczestników w wieku 18–60 lat wskazały, że związek nadużywania mediów społecznościowych i zdrowia jest częściowo wyjaśniany poprzez próbę tłumienia myśli i doświadczanie intruzji myślowych. Tym samym wydaje się, że pogorszenie zasobów poznawczych, tj. zastąpienie procesu wykonawczego czynnością monitorowania, może znajdować się u podłoża destrukcyjnego wpływu ucieczki od problemów związanych z życiem społecznym w świat mediów społecznościowych na zdrowie psychiczne.

7) Sandra Laskowska (Uniwersytet Humanistycznospołeczny SWPS)

"Gaming revisited - kiedy psychologia kliniczna spotyka gry komputerowe"

Wstęp: Analizy zjawiska jakim są gry komputerowe trwają od 1960 roku, jednak przyglądając się metodyce badań - nie były przeprowadzane poprawnie. Naukowcy skupiali się na badaniu graczy, a nie gier jako narzędzia. Nie zastanawiano się w jaki sposób gry mogą zostać wykorzystane. Dopiero w ostatnich latach trend ten, głównie w psychologii poznawczej, zaczął być szerzej badany. Już teraz możemy stwierdzić, że gry mogą być używane jako trening funkcji poznawczych, ale czy tylko? Cel: Celem badania będzie stworzenie gry terapeutycznej wspomagającej leczenie zaburzeń osobowości z pogranicza u osób będących w terapii poznawczo-behawioralnej. Gra będzie mieć charakter platformowy w formacie side-scroll, w której badani będą musieli podejmować decyzje moralne w trakcie interakcji z NPC-ami po zbudowaniu immersji.

Metody: Eksperymentalne badanie z randomizacją i grupą kontrolną będzie miało na celu ocenę skuteczności wspomagania terapii zaburzeń osobowości. Rekrutacja badanych będzie się odbywać w szpitalach psychiatrycznych oraz centrach pomocy psychologicznej. 10-cio tygodniowy model wspomagający będzie włączany w połowie trwania terapii. Ocenę skuteczności będzie mierzona poprzez aplikację mobilną zbierającą informację w trakcie i po zakończeniu terapii. Oznacza to możliwość gromadzenia danych podłużnych - głównymi wynikami będzie zgłaszany poziom radzenia sobie z impulsywnością i satysfakcją z życia. Drugorzędnymi będą wyniki w poziomie lęku, depresji i samopoczucia.

Wniosek: Badanie ustali czy włączanie w tradycyjne terapie poznawczo-behawioralne gier, mogą poprawić ich skuteczność. Otworzy ono również nowe możliwości do eksploracji gier, jako medium do wspomagania innych terapii zaburzeń osobowości, a nawet e-diagnostyki.

8) Paulina Bagrowska (Instytut Psychologii PAN)

"Social fear and rejection: Preliminary insights into the interplay of social rejection and fear conditioning on non-clinical paranoia-like thoughts"

Introduction: Social exclusion and social fear conditioning are believed to be important factors in understanding paranoia (unjustified fear of being observed or hurt by others), but the exact nature of the relationship and its causality remains unclear. Our project aims to examine the role of social rejection and fear conditioning in paranoia, which may contribute to elucidating the causal mechanisms of such thoughts. Methods: Participants (n = 35) with high and low levels of paranoia-like thoughts were exposed to a social exclusion or inclusion in the Cyberball game, followed by a social fear conditioning in a Virtual Reality setting. Paranoia-like thoughts were assessed before and after each phase of the experiment. Results: Preliminary results revealed that people with high levels of paranoia-like thoughts did not show an increase in such thoughts after social exclusion or inclusion but did show a significant increase after fear conditioning and a decrease after fear extinction. In contrast, the control group experienced an increase in paranoia-like thoughts after social exclusion, which decreased after fear conditioning and extinction. Discussion: These findings support our hypothesis that individuals with high levels of paranoia-like thoughts may be more prone to social fear conditioning, but, contrary to expectations, there was not increase in paranoia-like thoughts in this group after social exclusion, which may suggest an expectation of rejection or a general sense of mistrust in social situations, as compared to individuals who usually don't have suspicious thoughts that someone wants to hurt them and therefore do not expect rejection. Our study is ongoing, and the current sample size is not yet adequate to draw conclusions. Additional data and results are anticipated by the time of the conference.

9) Julia Celban (Uniwersytet Śląski, Wydział Nauk Społecznych, Instytut Psychologii)

“Charakterystyka zaburzenia nadmiernego marzycielstwa w polskiej próbie”

Zaburzenie nadmiernego marzycielstwa (maladaptive daydreaming, MD) charakteryzuje się wielogodzinnym fantazjowaniem, utrzymywanym przez muzykę/ruchy, które powoduje zaniechanie obowiązków i przyczynia się do znaczącego cierpienia jednostki (Sommer, 2002). Badania pokazują, że nadmierne marzycielstwo pełni rolę regulatora emocji, a tematy fantazji dotyczą idealnych relacji czy bycia silną, dominującą osobą w zależności od cech osobowości (Brenner i in., 2022; Greene i in., 2020). Biorąc pod uwagę niewielką ilość badań o tematyce dezadaptacyjnego fantazjowania, prowadzoną na polskiej populacji, celem niniejszego projektu jest sprawdzenie nasilenia oraz charakterystyki MD (tematy, funkcje fantazji, współwystępowanie z wrażliwością emocjonalną, unieważniającym środowiskiem) wśród osób z diagnozą chorób/zaburzeń psychicznych jak i osób z tzw. populacji ogólnej. Badanie przeprowadzono online. Projekt jest w trakcie realizacji. Wśród badanej próby (N = 160), większość osób z diagnozą choroby/zaburzenia psychicznego rozpoznaje u siebie cechy MD (67%). Osoby badane najczęściej fantazjują o wyidealizowanej wersji swojego życia (78%) w celu oderwania się od nieprzyjemnej rzeczywistości (87%). Skłonność do fantazjowania współwystępuje z wrażliwością emocjonalną ($r = 0,43$; $p < 0,001$) oraz unieważniającą postawą matki ($r = 0,37$; $p < 0,001$) i ojca ($r = 0,28$; $p < 0,001$). Osoby z cechami MD różnią się od osób nieposiadających takich cech pod kątem wrażliwości emocjonalnej oraz unieważnienia ze strony matki i ojca osiągając na wyróżnionych skalach wyższe wyniki. Wrażliwość emocjonalna ($B = 0,28$; $p < 0,01$) oraz unieważniające środowisko ($B = 0,22$; $p < 0,05$) są istotnymi predyktorami skłonności do fantazjowania. Uzyskane wyniki wskazują, że jedną z funkcji fantazjowania jest regulowanie stanu emocjonalnego, a także poprawa poczucia własnej wartości, poprzez fantazjowanie o wyidealizowanych aspektach swojego życia.

10) Dorota Draczyńska (Instytut Psychiatrii i Neurologii)

“Schemat diagnostyczno-terapeutyczny w leczeniu cPTSD na podstawie Analizy Egzystencjalnej jako odpowiedź na dymensjonalny charakter ICD-11”

Klasyfikacja ICD-11 odchodzi od przyjętego w ICD-10 sztywnego klasyfikowania zaburzeń osobowości. Koncentruje się na określaniu stopnia i nasilenia trudności w funkcjonowaniu osobowym, interpersonalnym, poznawczym i behawioralnym. Analiza Egzystencjalna jako podejście osobowo-fenomenologiczne, skupia się na następujących dyspozycjach człowieka: 1) bycie i działanie; 2) czucie i wchodzenie w relacje; 3) decydowanie, bycie autentycznym; 3) pozostawanie w harmonii ze sobą i światem zewnętrznym, nadawanie celu i sensu życiu. Celem oddziaływań w nurcie Analizy Egzystencjalnej jest wspieranie człowieka w pełnym, zarówno poznawczym, jak i emocjonalnym doświadczaniu siebie i świata. Terapia kładzie nacisk na takie dyspozycje jednostki jak podejmowanie decyzji w zgodzie ze sobą oraz branie odpowiedzialności za swoje życie, co w konsekwencji umożliwia lepsze radzenie sobie z nim. Rozwijają te zdolności, które zostały uszkodzone lub ograniczone w wyniku doświadczania traumy relacyjnej (rozpoznanie cPTSD wg ICD-11): możliwości życia pełnią życia (u jednostki ujawnia się “zamrożenie” lub nadaktywność), poczucie sensu, akceptacja rzeczywistości (występuje unikanie, przeżywanie uczucia zagrożenia), bycie sobą, akceptacja siebie, budowanie satysfakcjonujących relacji ze sobą i innymi. Celem plakatu jest zaprezentowanie holistycznego podejścia do diagnozy i planowania interwencji w duchu Analizy Egzystencjalnej, które jest zgodne z ICD-11 i zaleceniami dotyczącymi terapii cPTSD.

11) Adam Karakula (Instytut Psychologii, Polska Akademia Nauk)

“Czy myślenie spiskowe może iść w parze z pozytywnymi skutkami? Myślenie spiskowe jako predyktor świadomych wyborów żywieniowych”

Wcześniejsze badania wykazały, że przekonania spiskowe zazwyczaj aktywują się, gdy jednostka odczuwa zagrożenie psychologiczne i prowadzą zazwyczaj do nieadaptacyjnych zachowań na poziomie indywidualnym i społecznym. W tym badaniu zbadaliśmy związek między przekonaniem spiskowym dotyczącym przemysłu spożywczego a świadomymi wyborami żywieniowymi. Myślenie spiskowe łączy się z wiarą w sekretne, złowrogie działania pewnych grup osób i dotychczas było analizowane głównie w kontekście negatywnych skutków. Bazując na wiedzy z zakresu psychologii ewolucyjnej badaliśmy "efekt uboczny" niektórych rodzajów teorii spiskowych, które nie tylko ostrzegają ludzi przed rzeczywistymi lub wymagowanymi wrogami, ale również mają potencjał promowania działań chroniących przed zagrożeniami. Założyliśmy, że przekonania spiskowe dotyczące przemysłu spożywczego powinny być pozytywnie związane ze świadomymi wyborami żywieniowymi (np. zwracaniem uwagi na skład produktu). Przetestowaliśmy nasze hipotezy wśród Polaków i zreplikowaliśmy w dwóch badaniach (Badanie 1; n = 608; przekrojowe i Badanie 2; n = 790; eksperymentalne). Skupiliśmy się na związku między przekonaniem spiskowym dotyczącym przemysłu spożywczego, świadomymi wyborami żywieniowymi oraz zagrożeniem psychologicznym. Badanie 1 potwierdziło, że kontekstowo-specyficzne przekonania spiskowe (ale nie ogólne teorie spiskowe) są związane z adaptacyjnymi zachowaniami konsumentów. Badanie 2 wykazało, że wywołanie poczucia zagrożenia związanego z możliwością zakupu zanieczyszczonej szkodliwą bakterią żywności (w porównaniu z warunkiem kontrolnym) zwiększało przekonania spiskowe dotyczące przemysłu spożywczego, które były dalej pozytywnie związane ze świadomymi wyborami żywieniowymi. Wyniki te sugerują, że zagrożenie może pośrednio wzmacniać adaptacyjne wybory konsumentów dotyczące wyboru żywności a związek ten jest mediowany przez kontekstualno-specyficzne teorie spiskowe. Projekt rzuca nowe światło na myślenie spiskowe, które jest zwykle traktowane w sposób jednoznacznie negatywny.

12) Justyna Piwińska (Instytut Psychologii PAN)

“Demograficzne korelaty i rozpowszechnienie myśli podobnych do paranoicznych w polskiej populacji nieklinicznej”

Cel badań. Celem badania jest analiza rozpowszechnienia oraz nasilenia myśli podobnych do paranoicznych w populacji nieklinicznej, biorąc pod uwagę szereg zmiennych demograficznych, tj. płeć, wiek, sytuacja zawodowa, wykształcenie, jak również uwzględniając występowanie zaburzeń psychicznych lub psychiatrycznych w ciągu życia oraz zażywanie marihuany i innych substancji psychoaktywnych.

Metoda. Osoby badane pochodzą z ośmiu różnych badań prowadzonych przez Pracownię Psychopatologii Eksperymentalnej Instytutu Psychologii PAN w latach 2020-2022. Analizowano dane zebrane od 3869 osób (w tym 71% kobiet, 26.7% mężczyzn, 2.3% inne) w wieku od 16 do 77 lat (M=31.05; SD=10.434), dotyczące jedynie zmiennych demograficznych oraz wyników uzyskanych na skali R-GPTS.

Wyniki. Średni wynik na skali myśli paranoicznych (R-GPTS) wyniósł 13.31 (SD = 14.18). Jedynie 10% respondentów uzyskało wynik równy "0". Wiek, wykształcenie i miejsce zamieszkania były istotnymi korelatami myśli paranoicznych. Zauważono istotnie większe natężenie myśli podobnych do paranoicznych u osób z diagnozą zaburzeń psychicznych, a także u osób spożywających substancje psychoaktywne w ostatnim roku.

Wnioski. Większość osób w populacji polskiej doświadcza myśli podobnych do paranoicznych, zaś ich nasilenie związane jest ze niektórymi zmiennymi demograficznymi oraz z występowaniem zaburzeń psychicznych.

13) Hanna Gelner (Instytut Psychologii Polskiej Akademii Nauk)

“Additive effect of PTSD and ADHD on psychosis risk: Findings from a non-clinical population”

Accumulating evidence suggests that attention-deficit/hyperactivity disorder (ADHD) and post-traumatic stress disorder (PTSD) increase the risk of psychosis. However, their interactive effect on psychosis proneness has not been investigated so far. Therefore, in the present study we aimed to investigate the effect of interaction between ADHD and PTSD symptoms on the level of psychotic-like experiences (PLEs) in the non-clinical sample. The study included 3000 individuals aged 18 – 35 years with a negative history of psychiatric treatment. The symptoms of ADHD and PTSD were assessed using self-reports. There was a significant association of the interaction between ADHD and PTSD with the level of PLEs. This association remained significant after adjustment for age, gender, the level of education, the current vocational situation, lifetime history of problematic substance use, and depressive symptoms. Post-hoc tests demonstrated significantly higher levels of PLEs in participants with positive screening for both ADHD and PTSD compared to other subgroups of participants. Also, individuals with positive screening for one vulnerability (either ADHD or PTSD) reported significantly higher levels of PLEs compared to those with a negative screening for ADHD and PTSD. In turn, no significant differences between individuals reporting one vulnerability, i.e., between those with positive screening for ADHD and those with positive screening for PTSD, were observed. Findings from the present study imply that both PTSD and ADHD have an additive impact on the level of PLEs and might be of importance for early intervention strategies. However, observed associations require replication in clinical samples.

14) Aleksandra Brągiel (Uniwersytet Warszawski, Wydział Psychologii)

“Reakcje emocjonalne wobec wojny na Ukrainie i pandemii COVID-19 w perspektywie objawów depresji, bólu psychicznego i aspektów unikania doświadczania”

Badanie miało na celu zbadanie postrzeganego wpływu stresujących wydarzeń (obecnej sytuacji na świecie, skutków pandemii COVID-19 oraz wybuchu wojny na Ukrainie w przeciągu 2,5 tygodnia od jej rozpoczęcia) na objawy depresyjne i ból psychiczny doświadczany przez dorosłych Polaków. Zbadano również związki między zjawiskami bólu psychicznego, depresji i unikania doświadczania. Na podstawie przeglądu literatury postawiono hipotezy dotyczące występowania dodatniego związku między objawami depresji i bólem psychicznym oraz występowania związków między objawami depresji i bólu psychicznego a wymiarami unikania doświadczania (awersją do stresu, wyparciem/zaprzeczaniem, prokrastynacją, unikaniem behawioralnym oraz odwracaniem uwagi/supresją, wytrzymałością na stres). Odpowiedziano na pytania eksploracyjne odnośnie postrzeganego związku doświadczanego nastroju z wybuchem wojny. 110 uczestników badania wypełniło w formie online Kwestionariusz Unikania Doświadczania MEAQ-30, Skalę Bólu Psychicznego Rolanda Holdena i współpracowników oraz Kwestionariusz Zdrowia Pacjenta-9 (PHQ-9), a także odpowiedziało na pytania o subiektywny wpływ obecnych wydarzeń na nastrój. Wyniki wykazały istotne związki między objawami depresji a bólem psychicznym oraz między objawami depresji i bólu psychicznego a wymiarami awersji do stresu, wyparcia/zaprzeczania, prokrastynacji i wytrzymałości na stres. Ponadto wyniki pozwoliły stwierdzić, że duża część badanych uznała wybuch wojny na Ukrainie za czynnik związany z obniżeniem nastroju. Ponad połowa uczestników (52,7%) zgłosiła wzrost zarówno smutku, jak i depresji od wybuchu wojny na Ukrainie. Większy odsetek uczestników deklарował, że stres emocjonalny związany jest z wojną (44,6%) i sytuacją polityczną (39,2%) niż z pandemią COVID-19 (27,2%). W dyskusji przedstawiono wnioski z uzyskanych wyników i przedstawiono implikacje dla praktyk klinicznych i badawczych.

15) Patrycja Chwiłkowska (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu; Szkoła Doktorska Nauk Społecznych)

“Emotions are associated with game effort, game time, and gameplay satisfaction”

Gamers experience different emotions in different gameplay situations. However, little is known about how emotions influence gaming behaviors (e.g., gaming time) and gaming outcomes (e.g., gaming satisfaction). To explore these relations, we conducted a two-stage study where gamers (N = 261) filled in a short questionnaire twice – before and after the game. Gamers could play any game as long as they wanted. Before the game, we asked about gamers' emotions and the effort they would like to put into it, whereas, after the game, we asked about game time, gameplay satisfaction, and again emotions. Using the path analysis analytical approach in Mplus, we found that the more enthusiastic players were before the game, the more effort they wanted to put into it ($\beta = .333, p < .001$) and that resulted in greater gameplay satisfaction ($\beta = .176, p = .002$). Furthermore, we observed that gamers who experienced more positive emotions and less negative emotions after the game were more satisfied (for enthusiasm $\beta = .144, p = .013$; amusement $\beta = .317, p < .001$; anger $\beta = -.227, p < .001$; sadness $\beta = -.212, p = .001$). We also found that gamers who experienced more amusement and anger after the game played longer (for amusement $\beta = .106, p = .012$; anger $\beta = .189, p = .002$). Our study provides a greater understanding of how emotions influence gamers' behaviors and gaming well-being.

16) Michał Kędra (Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II)

“Nastawienie ma znaczenie. Rola pozytywności w przewidywaniu wyników w półmaratonie”

Biegi uliczne stają się coraz bardziej popularną formą aktywności sportowej. Główną motywacją wielu biegaczy jest poprawa własnych osiągnięć podczas kolejnych biegów. W związku z tym istotne jest poznanie czynników psychologicznych, które mogą przyczynić się do zaangażowania w trening i wyników uzyskiwanych przez biegaczy amatorów. W badaniu testowano zależności między pozytywną orientacją, pozytywnym afektem a zaangażowaniem w trening oraz uzyskanymi wynikami. Spodziewano się, że pozytywna orientacja, rozumiana jako pozytywne nastawienie wobec siebie, życia i przyszłości, oraz tendencja do doświadczenia pozytywnego afektu (cecha) będą predyktorami zaangażowania w trening, pozytywnego afektu związanego z biegiem (stan) oraz uzyskanego wyniku. Aby zweryfikować postulowane zależności, wykonano badanie podłużne z dwoma pomiarami. Dane zebrano podczas biegu na dystansie półmaratonu. W pomiarze pierwszym, przed biegiem, mierzono pozytywną orientację, zaangażowanie w trening oraz pozytywny afekt ujmowany jako cecha oraz jako stan związany z danym biegiem. W pomiarze drugim, po biegu, weryfikowano uzyskany przez badanych czas. Zależności pomiędzy zmiennymi testowano za pomocą analizy równań strukturalnych dla zmiennych latentnych. Wyniki ujawniły, że pozytywna orientacja oraz pozytywny afekt jako cecha są istotnymi predyktorami zaangażowania w trening oraz pozytywnego afektu związanego ze startem. Natomiast zaangażowanie w trening i stan pozytywnego afektu przed startem pozwalają na przewidywanie wyniku uzyskanego w biegu. W analizach kontrolowano BMI. Zrozumienie, w jaki sposób pozytywne przekonania oraz doświadczany afekt przekładają się na zaangażowanie w trening oraz wyniki w biegu przyczynia się do wyjaśnienia psychologicznych mechanizmów motywacyjnych, które sprzyjają podejmowaniu aktywności sportowej i uzyskiwaniu zadowalających wyników przez biegaczy amatorów.

17) Małgorzata Krawczyk (Pracownia Neuronauki Społecznej, IP PAN)

“Validation of the “Why-/How Contrast” Paradigm for Neuroimaging Studies of Theory of Mind Deficits in Autism”

The False Belief Task and its variations have been used widely as a diagnostic tool for Autism Spectrum Disorder (ASD). Recently, Spunt and Adolphs (2014) proposed a new paradigm to use in theory of mind research—the “Why-/How Contrast”—based on the difference in responses to “why” and “how” questions regarding another person's behavior. This task has been demonstrated to robustly activate the “mentalizing network” in a non-clinical population, including activation of key brain regions such as the temporoparietal junction and posterior cingulate cortex. However, this paradigm has yet to be tested in the population of patients with an ASD diagnosis. To fill this gap, we conducted a functional magnetic resonance study with 26 high-functioning adults without intellectual disability and 23 typically developing (TD) participants with no known history of psychiatric disorders, as a control group. Data was preprocessed according to the standard pipeline in Statistical Parametric Mapping software. A full factorial 2 (ASD vs. TD) x 2 (WHY vs. HOW) model was calculated. Contrary to our expectations, only a significant effect of task condition was observed, with no significant effect of group. Results will be discussed in the context of current conceptualizations of ASD.

18) Karolina Golec-Staśkiewicz (Wydział Psychologii Uniwersytetu Warszawskiego)

“Towards understanding the (differential) roles of the posterior temporo-parietal junction (rTPJ) and the medial prefrontal cortex (mPFC) in Theory of Mind: fMRI study”

Theory of Mind (ToM) is a complex social-cognitive ability which enables to explain others behavior in terms of mental states (e.g., beliefs or intentions). ToM is crucial for effective social functioning and thus has been the subject of increasing scientific interest. Nevertheless, the neurocognitive mechanisms underlying this capacity are still poorly understood. In order to inform the ongoing debate in the current study we explored the functional divisions within the social brain. We examined the responses of the key nodes of neural network dedicated for ToM by considering two stages of others' mental state processing. To this end 61 healthy adults took part in a fMRI study. We analysed the activations in a classic ToM task engaging belief-reasoning. We expected to observe differential patterns of activity within the ROIs related to the phases of 1) formation of mental state representation and 2) reporting others' beliefs. Our results suggest a possible dissociation between the right posterior temporo-parietal junction (rTPJ) and the medial prefrontal cortex (mPFC) during ToM task performance. The former seems crucial for tracking the mental states whereas the latter is rather engaged in outcome evaluation and response selection. Moreover the activity of mPFC seems not to be specific for ToM. This is supported and further elaborated by a gPPI analysis of connectivity between the ROIs during the two stages of ToM task. Our results add to the evidence that the “core” of the ToM network is functionally heterogeneous and probably hierarchically organized.

19) Sylwia Adamus (Medical University of Warsaw, University of Warsaw)

“Recurrence Quantification Analysis in neuropsychiatric research on the example of Compulsive Sexual Behavior Disorder”

Recurrence Quantification Analysis (RQA) is a tool used for the description of dynamical (nonlinear) systems and this method has caught the attention of neuroscientists. Recently it has been used to develop an amygdala parcellation pipeline based on the dynamics of the brain signal [1].

The aim of this research is to further explore the potential of RQA in neuroscientific research through its application to data from patients with Compulsive Sexual Behavior Disorder (CSBD). We examined resting-state fMRI data acquired from 45 CSBD patients and 26 healthy controls (HC) during a 12-minute resting-state session in a 3T MRI scanner. RQA measures have been computed for different estimations of the Radius value to explore which one could be best used for the description of the amygdala signal's dynamics in both datasets. Amygdala parcellations were performed according to the pipeline by Bielski et al. [1]. Best amygdala parcellations were obtained for the Radius value equal to 1.15. We managed to divide the amygdala into two subdivisions and the values of validation measures were comparable to those for the parcellation published in [1]. Differences in size and organization of the subdivisions were observed between patients and healthy controls. Our results show that RQA has the potential to become a powerful method for neuropsychiatric research, but its limitations need to be further explored. The obtained parcellations are to be used as in-house amygdala masks to assess whether there are differences in resting-state functional connectivity of the amygdala subdivisions' between individuals with CSBD and HC. References: [1]: Bielski K. et al., (2021) *NeuroImage* 227(117644).

20) Marta Urbaniak (Instytut Psychologii PAN)

“Plasticity of word processing networks in brains of congenitally blind individuals”

All over the world, language processing involves similar brain regions. Intriguingly, one population escapes this universal pattern - in blind individuals, linguistic stimuli activate not only canonical language networks, but also the “visual” cortex. Theoretical implications of this finding are still debated. First, it is unknown what properties of linguistic stimuli are represented in the blind visual cortex. Second, it is unclear how blindness influences linguistic representations beyond visual areas, particularly in the canonical language networks. To address these questions, we enrolled congenitally blind and sighted participants in an fMRI experiment, in which they listened to concrete, abstract, and pseudo nouns and verbs. We used multi-voxel pattern classification to reveal brain representations of word grammatical class (nouns/verbs), concreteness (abstract/concrete words), and lexicality (abstract/pseudo words) in the two groups. We found two types of representations in the blind visual cortex only - the word concreteness was represented throughout the visual cortex in this group, whereas the word grammatical class was represented solely in motion-sensitive areas. The word lexicality was represented in visual areas in both blind and sighted participants. Beyond the visual cortex, we observed plasticity of word representations in many canonical language regions in the blind, such as left frontal and temporal cortices, or the precuneus. Overall, our study shows how specific linguistic properties of spoken words are represented in the visual cortex of blind individuals. Furthermore, it demonstrates that representational plasticity of the visual cortex in this population goes hand in hand with reorganization of canonical language networks.

21) Anna Warchoń-Jakubowska (SWPS w Warszawie)

“Comparison of the visual attention of novice and expert tram drivers”

Eye-tracking analysis of eye movement during the observation of driving on a tram simulator. The present study explores differences in attention distribution of tram drivers of different expertise while watching tram driving simulations. 47 participants participated in this experiment in two groups (23 experts, 24 novices). The study was conducted at the Warsaw Tram Training Centre. It consisted in the observation and evaluation of rides recorded using a tram driving simulator. Eye movements were recorded with Gazepoint GP3 HD, 150 Hz stationary eye-tracker while watching the rides. The results show between-group differences in attention dynamics. In line with prediction, the novices concentrated more on middle panel of the tram simulator related

to speed control than experts. The study is a first step to design gaze-based training for novice tram drivers. Model attention paths implemented to peripherally direct the eyesight of novices during training rides may be a support for the driver training process and a milestone in shaping the safety culture of a public transport company.

22) Marta Chrustowicz (Instytut Psychologii, Polska Akademia Nauk)

“Samotność i neurofizjologiczne korelaty przetwarzania interakcji społecznych w populacji młodych dorosłych”

W licznych pracach z ostatniej dekady analizowano mechanizmy poznawcze i neuronalne związane z przetwarzaniem interakcji społecznych. Wskazuje się, iż poczucie samotności związane może być ze specyficznymi wzorcami przetwarzania informacji społecznych. Celem badania było zbadanie związku pomiędzy samotnością a automatycznymi i wolicjonalnymi mechanizmami przetwarzania interakcji społecznych w grupie uczestników cechujących się zróżnicowanym natężeniem poczucia samotności ($n=151$, w wieku 18-35). Podczas badania uczestnicy zostali poproszeni o obejrzenie trzy-sekundowych animacji przedstawiających dwie postacie, prezentowane przy pomocy punktów świetlnych, pochodzących z Social Perception and Interaction Database. Bodźce przedstawiały neutralne interakcje społeczne oparte na typowym użyciu gestów komunikacyjnych, lub kłótnie między osobami (28 animacji z każdej kategorii). Co więcej, poprzedzające bodziec wskazówki informowały uczestników, czy powinni tylko oglądać bodziec czy dokonać reinterpretacji negatywnej sytuacji, tak aby wzbudziła ona w nich mniej negatywną reakcję. Analizie poddano wyniki dotyczące pobudzenia wywoływanego przez każdy bodziec, aktywność neuronalną uczestników, rejestrowaną przy użyciu elektroencefalografii, ich reakcję skórno-galwaniczną oraz pomiar deakceleracji serca. Bodźce negatywne były oceniane przez uczestników jako bardziej pobudzające i negatywne w porównaniu z neutralnymi interakcjami społecznymi. Ich przetwarzanie związane było również z wyższą amplitudą późnego dodatniego potencjału (LPP), który uważany jest za marker związany z przetwarzaniem uwagowym oraz zwiększoną deakceleracją serca. Dodatkowo, wyniki analiz wskazują istotny wpływ reinterpretacji bodźców na zmniejszenie amplitud LPP. Nie zaobserwowano także istotnego wpływu poznawczej reinterpretacji na aktywność serca, czy zmiany w reakcji skórno-galwanicznej. Ponadto, nie stwierdzono istotnego związku pomiędzy pomiarem samotności a markerami neurofizjologicznymi i behawioralnymi mierzonymi w grupie osób uwzględnionych w analizach.

23) Marcelina Wiśniewska (Instytut Psychologii, Polska Akademia Nauk)

“Wpływ eksperymentalnie wywołanego poczucia samotności na struktury mózgu społecznego i odpowiedź układu przywspółczulnego”

Chroniczna samotność jest wskazywana jako czynnik mający długofalowe negatywne skutki zdrowotne. Wcześniejsze badania pozwoliły na powiązanie poczucia samotności ze specyficzną aktywnością struktur zaliczanych do „mózgu społecznego”, a także z obniżeniem zmienności rytmu serca (heart rate variability, HRV). Podstawowym celem niniejszego badania było zbadanie wpływu eksperymentalnie wywołanego poczucia samotności na neuronalne korelaty przetwarzania bodźców o charakterze społecznym oraz powiązanie ich ze wskaźnikami aktywności układu przywspółczulnego (HRV). Do badania składającego się z dwóch spotkań zaproszono młodych dorosłych ($n=63$, 31K; 24.5 ± 4.3). Badani zostali poinformowani, że na podstawie danych zebranych w czasie pierwszego spotkania otrzymają informację zwrotną dotyczącą ich funkcjonowania społecznego. Informacja ta była jednak częścią manipulacji eksperymentalnej, mającej na celu wywołanie poczucia samotności (grupa Future Alone, FA; $n=31$) lub też poczucia przynależności społecznej (grupa Future Belong, FB; $n=32$). Podczas drugiego spotkania w trakcie sesji w skanerze rezonansu magnetycznego, przy jednoczesnym pomiarze HRV, osoby badane

otrzymywały informację zwrotną, a następnie były proszone o wykonanie zadania, w którym prezentowane były negatywne i pozytywne zdjęcia o charakterze społecznym i niespołecznym z zestawu International Affective Picture System. W grupie FB większa HRV była związana z większą aktywnością ciała migdałowatego, brzuszno-przyśrodkowej kory przedczołowej oraz lewego styku skroniowo-ciemieniowego podczas obserwowania negatywnych zdjęć o charakterze społecznym w porównaniu do zdjęć niespołecznych. Analogicznego efektu nie zaobserwowano w grupie, która otrzymała informację o „samotnej przyszłości”. Wyniki te wskazują, że nawet eksperymentalnie wywołane poczucie samotności może wpłynąć na aktywność struktur mózgu społecznego oraz powiązaną z nią odpowiedź układu przywspółczulnego podczas przetwarzania informacji społecznych.

24) Monika Malon (Pracownia Neuronauki Społecznej, Instytut Psychologii, PAN)

“Is loneliness linked to prosociality? A meta-analysis of 32 studies with 42,353 participants”

Although Hannah Arendt emphasized the relationship between loneliness and self-centeredness already in the 1950s, empirical evidence for this relationship remains inconclusive. According to the Evolutionary Theory of Loneliness (ETL), loneliness intensifies one's urge to approach others and, at the same time, focuses their attention on self-preservation in the face of potential social threats. The current meta-analysis aims to estimate the strength of the link between loneliness and prosociality, as well as the impact of potential influencing factors. A systematic search of PsycINFO, PubMed and Scopus was conducted in line with PRISMA 2020 guidelines to identify studies investigating the link between loneliness and prosociality. Only peer-reviewed studies using quantitative methods were included into the final sample ($k=32$; $n=42,353$; 53.79% females, mean age=25.46). Random effects models and meta-regressions employing age, female ratio and type of the sample (WEIRD and non-WEIRD) as meta-regressors were included in the analysis. We have identified a significant albeit weak negative correlation between loneliness and prosociality [$r=0.109$, 95% CI: (-0.1833, -0.0343), $p=0.004$]. Only female ratio was found to be a significant predictor of the strength of link between loneliness and prosociality, with stronger effects found in the samples with higher male ratio. Our findings support the hypothesis that loneliness is negatively correlated with prosociality. However, since this effect only accounts for a small portion of prosociality variance, additional research on other social functioning factors, such as social status and social cognitive bias, is necessary.

25) Aleksandra Piejka (Pracownia Neuronauki Społecznej, Instytut Psychologii PAN)

“Social cognitive and parasympathetic correlates of loneliness in everyday life”

While a plethora of research provided evidence for deleterious consequences of perceived social isolation, the exact mechanisms underlying its associations with psychopathology and poor physiological outcomes are still not fully understood. The presented study aimed at examining those in a real-life context. 103 participants divided into groups of lonely (LI) and non-lonely individuals (NLI) were recruited to participate in a laboratory session and a week-long experience sampling study including physiological passive monitoring of heart activity. In the laboratory, they completed a set of tasks measuring various aspects of social cognition. The experience sampling included multiple daily assessments of one's feelings, reports on activities, company types, and appraisals of one's current situation. In their daily life, LI experienced more negative and less positive affect, and declared less positive and more negative appraisals of both their company and being alone. In line with our previous findings, the effect of group on negative appraisals of one's company was mediated by social cognitive biases, but not objective social cognitive capacity. Moreover, we found that of all emotions assessed daily, only loneliness and abandonment were negatively related to heart rate variability, a marker of parasympathetic activity. The demonstrated effects of loneliness

on perceived social threat corroborate previous evidence for hypervigilance in lonely individuals and provide insights into the potential cognitive mechanism which could be targeted in future interventions. Moreover, the negative relationship between daily loneliness and parasympathetic activity highlights the potential pathways linking daily experiences with both physiological and psychological dysregulation.

26) Szymon Mąka (Pracownia Neuronauki Społecznej, Instytut Psychologii, PAN)

“Wykorzystanie modelowania obliczeniowego do badania niejawnych procesów poznania społecznego”

Badania wykazały, że samotność wpływa na procesy przetwarzania bodźców społecznych poprzez zwiększenie orientacji uwagi na zagrażających bodźcach społecznych. Jednakże, wnioskowanie o procesach uwagowych z obserwowanego zachowania jest trudne ze względu na pośredni charakter pomiaru. Modelowanie obliczeniowe zostało zaproponowane jako metodę umożliwiającą wyodrębnienie ukrytych składników obserwowanego zachowania, które pozwalają ujawnić wpływ poszczególnych procesów na obserwowane zachowanie. Aby przetestować skuteczność modeli obliczeniowych w badaniach nad samotnością, przeprowadziliśmy analizę danych 275 uczestników, którzy wykonali zadanie Dot Probe, baterię zadań SCOPE oraz kwestionariusze mierzące obiektywną i subiektywną izolację społeczną. Analizowaliśmy czasy reakcji i poprawności odpowiedzi z wykorzystaniem Modelu Dyfuzji Driftu, który pozwala na wydzielenie z danych czasu niedecyzyjnego - parametru określającego ile czasu zajmują procesy niedecyzyjne, takie jak percepcja bodźca oraz odpowiedź motoryczna, oraz „szybkości driftu” - parametru reprezentującego szybkość akumulowania informacji przez osobę badaną. Przy użyciu równań strukturalnych zidentyfikowaliśmy zależności między ukrytymi i jawnymi społecznymi procesami poznawczymi. Nasz model wyjaśnił 37 procent wariancji subiektywnej izolacji społecznej i 22 procent wariancji obiektywnej izolacji społecznej. Powyższe wyniki pokazują jak przy użyciu modeli obliczeniowych rozszerzyć możliwość opisu procesów poznania społecznego o poziom niejawny.

27) Joanna Wąsowicz (Instytut Psychologii PAN)

“The effects of cathodal tDCS over prefrontal cortex on attitude change in Evaluative Conditioning”

Evaluative Conditioning (EC) refers to a phenomenon in which a previously neutral stimulus acquires a positive or negative affective response due to its repeated pairing with a stimulus that elicits such a response. The ongoing debate regarding the nature underlying EC centers around two main theories: the associative theory, which suggests that evaluative change occurs through the formation of associations between the conditioned neutral stimulus and the affective stimulus, and the propositional theory, which states that this change involves the formation of propositional statements about the relationship between the stimuli. This study aims to investigate the impact of cathodal transcranial direct current stimulation (tDCS) to the prefrontal cortex on the formation of propositional statements during EC. We used tDCS, a technique that has not been used before in studies concerning EC, to alter the process of propositional statement formation during attitude change. The results of this study shed light on the nature of attitude acquisition in EC and provide valuable insight on the mechanisms involved in this process. By investigating the role of propositional statement formation in EC, we have contributed to the ongoing debate on the theoretical approaches.

28) Magdalena Marszałek (Uniwersytet SWPS)

“Utilizing the Regulatory Focus Theory To Stimulate Support for Sustainable Development Goals Through Framing – preliminary findings”

Sustainable development goals (SDGs) have been put forward by the United Nations as guideposts for the development of societies. However, people’s preferences for certain SDGs may differ depending on the content and framing of these goals. We employed Regulatory Focus theory (RFT) and Regulatory Mode theory (RMT) to understand how to motivate individuals to pursue SDGs. RFT describes two motivational orientations—promotion and prevention—that determine what is important for people (growth vs safety), while RMT describes how people achieve goals. The aim of our studies was to map the content of SDGs with promotion and prevention concerns and test the influence of framing on perceptions of SDGs. In Study 1 (N=31), we asked the experts in RFT to map the content of SDGs to promotion and prevention concerns. The results revealed that SDGs form 3 groups: predominantly promotion, predominantly prevention, and goals that encompass both concerns. In experimental Study 2 (N=600), we manipulated framing of the SDGs (promotion-control and prevention-control), and we asked people trained in RFT to rate to what extent each SDG is related to promotion and prevention concerns. We showed that using verbs related to advancement vs maintenance to describe SDGs makes people evaluate SDGs as related to promotion more than prevention concerns. How people perceive SDGs depends on SDGs’ content and whether SDGs are framed as promotion vs prevention-control. This study is a vital step in understanding how to encourage people to support the pursuit of SDG in their country.

29) Dominika Klusek (IP PAN, Uniwersytet Warszawski)

“„All great and precious things are lonely”? About the relationship between the subjective sense of loneliness, collective national narcissism and safe identification with the nation”

The feeling of loneliness is an experience that negatively affects the quality of life, due to the inborn human need to build valuable social relationships. So far, it has been agreed that the subjective feeling of loneliness can be influenced by dispositional characteristics. In the current study, it was analyzed whether collective nation-related narcissism can increase the feeling of loneliness. Two studies (N1 = 633, N2 = 1504) tested whether collective national narcissism would be associated with higher levels of loneliness. At the same time, it was expected that secure identification with the nation would predict a lower level of loneliness. Using a linear regression model, it was shown that collective national narcissism is a positive predictor of loneliness, while secure identification is a negative one. In search of explanations for this phenomenon, it was tested whether collective national narcissism causes a sense of loneliness, which secondarily increases the level of dehumanization. In the hierarchical regression model, while a positive connection was revealed between loneliness, a tendency towards dehumanization and collective national narcissism, a negative relationship with secure identification was also observed. These results can be interpreted that collective national narcissism is associated with greater loneliness, and loneliness may explain some of the observed relationships between both forms of national identification and the dehumanization of outgroups.

30) Paulina Drożdziel (Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II ; Uniwersytet Medycznym w Lublinie)

“Struktura wizerunku polityków w mediach społecznościowych”

Wizerunek polityka stanowi niewątpliwie ważny czynnik jego sukcesu wyborczego. Powyższe zjawisko znajduje swoje potwierdzenie w szczególnej koncentracji na liderach partii, zwłaszcza

podczas kampanii wyborczej. Jednocześnie, obserwowany w obecnych czasach, ogromny wzrost znaczenia środków masowego przekazu przekłada się na istotną rolę mediów społecznościowych w procesie kreowania wizerunku kandydatów różnych partii politycznych. Pomimo różnorodnych badań w tej tematyce, w świetle dotychczasowych analiz oraz stanu wiedzy autorek, nie podejmowano się analizy tweetów pod kątem potencjału atrybucyjnego komunikatów perswazyjnych. Na wystąpieniu zostaną zaprezentowane wyniki badań eksploracyjnych dotyczących akcentowanych wizerunków polityków na platformie społecznościowej Twitter. Analiz jakościowych dokonano na próbie 750 tweetów kandydatów na urząd prezydencki w 2020 roku wykorzystując podejście leksykalne bazujące na taksonomii niemieckiej (identyfikacja ujawnianych wizerunków z perspektywy wnioskowania atrybucyjnego i spontanicznych procesów atrybucji). Do identyfikacji wizerunku zostały wykorzystane wymiary Wielkiej Szóstki polskiego leksykonu cech osobowości oraz pozasobowościowych aspektów jednostek. W drugim etapie zastosowano analizy określające strukturę wyłonionej grupy deskryptorów osobowych składających się na wizerunek polityków. Wyniki badań sugerują, iż politycy bardzo silnie kreują swój wizerunek na platformie Twitter. Jest to dostrzegalne zarówno w sposób refleksyjny, który wiąże się ze świadomym dostrzeganiem cech, jak i automatyczny (używają wielu wyrażen dotyczących wymiarów wizerunkowych). Najbardziej istotna jest dominacja cechy ekstrawersji i ugodowości w obydwu perspektywach, co odpowiada 2-czynnikowemu wymiarowi odwołującemu się do cechy sprawczości i wspólnotowości.

31) Wojciech Podsiadłowski (Instytut Psychologii Polskiej Akademii Nauk)

“Nieprospołeczne zarządzanie emocjami innych jako mediator relacji kolektywnego narcyzmu z tendencją do nienormatywnego działania zbiorowego”

W ostatnich latach badacze wiele uwagi poświęcili korelatom kolektywnego narcyzmu, wskazując, że przekonanie o niedocenionej wyjątkowości grupy własnej wiąże się, między innymi, z wrogością międzygrupową, niskim poczuciem kontroli, czy nadwrażliwością na zagrożenia. Wskazano także na skłonność do preferowania nienormatywnych (niezgodnych z prawem) metod działania zbiorowego przez osoby o wysokim nasileniu kolektywnego narcyzmu. Jednakże, w niewielu badaniach skupiono się na wytłumaczeniu tego efektu. Dlaczego narcyzi kolektywni są skłonni do takich zachowań, jak niszczenie publicznej własności podczas marszów, czy zgromadzeń? W naszej pracy skupiliśmy się na zarządzaniu emocjami innych (managing emotions of others) jako mediatorze relacji między kolektywnym narcyzmem, a nienormatywnym działaniem zbiorowym. Kluczowe okazało się rozróżnienie między nieprospołecznym (mającym na celu np. pogarszanie nastroju innych), a prospołecznym (np. pocieszanie innych) zarządzaniem emocjami innych. W badaniu pierwszym (N = 495) kolektywny narcyzm liberalny, czyli narcystyczna identyfikacja z osobami liberalnymi, łączyła się z tendencją do nienormatywnego działania zbiorowego, mającą na celu wyrażenie sprzeciwu wobec wyroku Trybunału Konstytucyjnego niemal uniemożliwiającego dostęp do aborcji w Polsce. Relacja ta była zapośredniczona przez nieprospołeczne zarządzanie emocjami innych. Z drugiej strony, bezpieczna identyfikacja z osobami liberalnymi, pozbawiona narcystycznego komponentu, wiązała się z tendencją do normatywnego działania zbiorowego. Relacja ta była zapośredniczona przez prospołeczne zarządzanie emocjami innych. W drugim, prerejestrowanym badaniu (N = 360) zreplicowaliśmy otrzymane efekty w zupełnie innym kontekście działania zbiorowego: podczas Marszu Niepodległości 2022. Dodatkowo, zidentyfikowaliśmy pogardę wobec grup obcych jako dodatkowy czynnik skłaniający osoby o narcystycznej identyfikacji z grupą do działania nienormatywnego. Nasze badania wskazują na istotność wymiaru emocjonalnego przy analizie działania zbiorowego.

32) Magdalena Bartoszak (Akademia Pedagogiki Specjalnej w Warszawie)

„Pomoc uchodźcom – determinanty zachowań prospołecznych. Studia porównawcze w Polsce, Hiszpanii i Francji”.

Cel: Celem projektu było zbadanie oraz identyfikacja determinantów zachowań pomocowych wobec uchodźców.

Metodyka: Badanie miało w dużej mierze charakter eksploracyjny, co jest ich istotną wartością. Badania przeprowadzono w Polsce, Francji i Hiszpanii. Łączna próba liczyła 1084 osoby. Skłonność do udzielania wsparcia społecznego mierzono zmodyfikowaną Skalą Wsparcia Społecznego (Ong & Ward, 2016). Zastosowano także Skalę Aksjomatów Społecznych (Kwok Leung & Michael Harris Bond) do pomiaru aksjomatów. Przeprowadzony projekt badawczy był próbą zrozumienia zależności pomiędzy zmiennymi podmiotowymi tj. aksjomaty społeczne, poziom ogólnego zaufania, dobrostan psychiczny, stosunek do polityki państwa, dane socjo-demograficzne (narodowość, płeć, wiek, wykształcenie, miejsce zamieszkania, sytuacja finansowa, wyznawana religia, poziom religijności), a zmiennymi obiektowymi (cechy uchodźców), tj. cechy wspólnotowe i sprawcze oraz gotowością do udzielenia pomocy (rozumianej jako wsparcie społeczne) wobec uchodźców.

Wyniki: Potwierdzono hipotezę dotyczącą związku między Cynizmem społecznym a tendencją do udzielania wsparcia społecznego w Polsce. Wynagrodzony wysiłek pozytywnie korelował ze wsparciem społecznym w Hiszpanii i Francji. Uogólnione zaufanie okazało się istotnym predyktorem gotowości do pomocy uchodźcom we wszystkich trzech krajach. Spostrzegany obraz uchodźców, czyli wymiary ciepła i sprawczości, zarówno u kobiet, jak i u mężczyzn, były dodatnio związane ze skłonnością do niesienia pomocy. Poczucie szczęścia było dodatnio skorelowane z chęcią udzielenia pomocy w Hiszpanii i we Francji. Dzięki pozyskanym danym, zaprojektowany został model wsparcia społecznego, który osiągnął satysfakcjonujące dane parametryczne. Powstały model umożliwia zastosowanie go w przyszłych badaniach naukowych.

Badania przeprowadzone zostały m.in. przy wsparciu Stacji Naukowej PAN w Paryżu, Sorbonne Université, Uniwersytetu w Barcelonie, Politechniki w Barcelonie, Politechniki Warszawskiej, i innym).

33) Agata Koziół (BabyLab, Instytut Psychologii Polskiej Akademii Nauk)

“Quantification of motor dynamics using Inertial Motion Units”

Developing motor skills involves more than just accomplishing a new milestone because the motor system, cognition, and behavior are all interconnected and impact one another (Iverson, 2021). Each functional movement, such as reaching, is embedded in a complex environment with particular postural constraints. The significance of postural control in motor development is emphasized within the dynamical systems framework, where motor development is the product of the growing child, environment, and motor behaviors interacting with one another (Thelen & Smith, 1994; Thelen, 1995). Within this context, the reach is situated in the environment and relies on the postural restraints, which affect the movement execution (Thelen & Spencer, 1998). Learning to reach also includes movement stability, which depends on balancing movement speed with maintaining an adequate trajectory (Thelen, Corbetta & Spencer, 1996). There are multiple examples of the relationship between postural development and reaching (e.g., Hadders-Algra, 2013), however, there is a need for a deeper exploration of dynamical changes of coordination between postural and reaching systems in real-time (Thelen & Spencer, 1998). The purpose of the current research is a quantification of movement recorded with Inertial Motion Units and the analysis of changes in motor dynamics during reaching. To this end, we recorded the motor activity of 80 infants in a standardized reaching task (D’Souza et al., 2017) longitudinally at 9 and 12

months of age. The ongoing analysis focuses on exploring the motor transition in reaching ability that infants undergo in the first year of life and its relationship to postural control.

34) Marta Bryzek (Instytut Psychologii Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego)

“Dziecko (na) plus – jak współczesne wartości kształtują wychowanie dzieci?”

W kulturze, w której często mawia się, że „dzieci są naszą przyszłością” nie dziwne jest, że życie rodzinne w coraz większym stopniu skoncentrowane jest wokół dziecka, ponieważ rodzice są przekonani, że wielkość ich poświęceń ma przełożenie na lepszą przyszłość potomka. Pośrednio, doprowadziło to do stworzenia często nierealistycznych standardów rodzicielskich „intensywnego rodzicielstwa”, zgodnie z którymi rodzice muszą się liczyć z ponadprzeciętnymi obciążeniami materialnymi i emocjonalnymi oraz inwestowaniem dużych ilości czasu w proces wychowawczy. Podnosi to ważne pytanie – co może sprzyjać takiemu intensywnemu podejściu do roli rodzica? Dotychczas niewielu badaczy uwzględniło w swoich analizach czynniki psychologiczne. Celem prezentowanych badań jest poszukiwanie nowych determinant kryjących się za preferencjami wychowawczymi w systemie wartości – ujmowanym zgodnie z modelem Schwartza. W analizach wykorzystane zostały dane z międzynarodowego badania European Social Survey, w ramach którego w 2017 roku w trzech krajach (Słowenii, Estonii i Wielkiej Brytanii) zawarte zostały pytania pozwalające zmierzyć poparcie dla różnych aspektów intensywnego rodzicielstwa (zmiennej wyjaśnianej) oraz skrócona wersja skali wartości Schwartza (zmienna wyjaśniająca). Uzyskane wyniki analizy regresji – w której dodatkowo kontrolowano główne zmienne socjodemograficzne (płeć, wiek, wykształcenie) – wskazują na występowanie dodatniego związku takich wartości jak tradycja, bezpieczeństwo, osiągnięcia i życzliwość, oraz ujemnego związku uniwersalizmu z intensywnym rodzicielstwem. To badanie dostarcza pierwszych wyników dotyczących związku między systemem wartości a intensywnym rodzicielstwem. Otwiera ono pole do dyskusji w jaki sposób różnice w konsekwencjach intensywnego wychowywania dzieci, zarówno dla dzieci jak i dorosłych, mogą być zależne od wartości, którymi kierują się rodzice.

35) Marta Lasota (Uniwersytet SWPS)

“Jak nie wypalić się jako rodzic? Czynniki ochronne i czynniki ryzyka wypalenia rodzicielskiego.”

Silnego wypalenia rodzicielskiego doświadczać może aż do 9% polskich matek i 2,3% polskich ojców. Zjawisko to niesie za sobą poważne konsekwencje, zarówno dla rodzica jak i dziecka. Wypaleni rodzice znacznie częściej zaniedbują swoje dzieci i stosują wobec nich przemoc. Najnowsze badania wskazują, że stabilna i dojrzała tożsamość rodzicielska może być zasobem rodziców w radzeniu sobie z trudnościami związanymi z wychowywaniem i opieką nad potomstwem. Trudności te związane mogą być m.in. z niskimi kompetencjami społeczno-emocjonalnymi dziecka oraz nieadaptacyjnym stylem wychowawczym. W niniejszym badaniu analizowano związek pomiędzy wypaleniem rodzicielskim a czynnikami wsparcia i ryzyka. W badaniu wzięło udział 322 rodziców w wieku od 19 do 51 lat ($M_{wiek} = 35,00$, $SD_{wiek} = 8,17$) w tym 273 kobiet i 49 mężczyzn. Na podstawie przeprowadzonej analizy regresji stwierdzono, że predyktorami wypalenia rodzicielskiego były takie czynniki jak: poczucie tożsamości rodzicielskiej, autorytarny styl wychowawczy oraz niski poziom kompetencji emocjonalnych dziecka (wysoki poziom lęku i agresji), przy czym najsilniejszy związek dotyczył procesów tożsamości rodzicielskiej. W wyniku przeprowadzonych analiz, stwierdzono także, że poziom zaangażowania w domenę rodzicielskiej moderuje związek pomiędzy wysokim poziomem lęku i agresji dziecka a wypaleniem rodzicielskim. Analiza efektu interakcji ujawniła, że wysoki poziom zaangażowania w rolę rodzica i utożsamiania się z nią, może być czynnikiem ochronnym przed wypaleniem

rodzicielskim. Otrzymane wyniki przedstawione zostaną w świetle zastosowań praktycznych oraz dalszego kierunku badań.

36) Katarzyna Brzezewska (Szkoła Doktorska Nauk Społecznych Uniwersytetu Jagiellońskiego)

“Zachowania internalizacyjne a funkcje wykonawcze u dzieci w średnim wieku szkolnym”

Tło teoretyczne: Istniejące badania dotyczące związku pomiędzy zachowaniami internalizacyjnymi a specyficznymi funkcjami wykonawczymi dostarczyły niejednoznacznych wniosków. Wkraczanie w okres adolescencji jest związane z ryzykiem rozwoju psychopatologii; zarówno psychiczny dobrostan, jak i rozwój poznawczy są niezwykle ważne w tym okresie rozwojowym.

Cele i metody: Celem niniejszego badania było zbadanie związku pomiędzy zachowaniami internalizacyjnymi a specyficznymi funkcjami wykonawczymi (pamięcią roboczą, planowaniem i fluencją słowną) wśród polskich dzieci w średnim wieku szkolnym. Badanie miało również na celu sprawdzenie potencjalnego efektu moderacji wieku oraz płci na wymieniony związek. W badaniu wzięło udział 477 typowo rozwijających się dzieci w wieku 10-13 lat. Do oceny zachowań internalizacyjnych wykorzystano polską adaptację kwestionariusza Youth Self-Report, a do oceny funkcji wykonawczych odpowiednich testów z Baterii diagnozy funkcji poznawczych PU1:

Pamięć, uwaga, funkcje wykonawcze.

Wyniki: Analiza wyników nie potwierdziła istnienia związku pomiędzy zachowaniami internalizacyjnymi a badanymi funkcjami wykonawczymi. Nie zaobserwowano również efektu moderacji płci oraz wieku na wspomniany wyżej związek. Wyniki wskazują, że poziom pamięci roboczej oraz fluencji słownej fonemicznej wzrasta wraz z wiekiem dziecka, a poziom fluencji słownej kategoryjnej wzrasta wraz z wiekiem dziecka oraz wykształceniem rodzica.

Wnioski: Tematyka zdrowia psychicznego i prawidłowego rozwoju poznawczego dzieci i młodzieży pozostaje istotna dla psychologów klinicznych i rozwojowych, szczególnie w kontekście konsekwencji pandemii na dobrostan uczniów. Wykorzystanie wiedzy o złożonych związkach pomiędzy problemami emocjonalnymi a funkcjonowaniem poznawczym może przyczynić się do praktycznych korzyści w pracy z adolescentami i pomóc im w realizowaniu zadań rozwojowych.

37) Anna Chrzanowska (Instytut Psychologii PAN)

“Can the Hole–Board Test Predict a Rat’s Exploratory Behavior in a Free-Exploration Test?”

This study focuses on the rat activity in a hole–board setting that we considered a type of exploratory behavior. The general hypothesis is based on the claim that a motivational mechanism is central to both the response to novelty in a highly familiarized environment and the activity in the hole–board apparatus. Our sample consisted of 80 experimentally naive Lister Hooded rats. All rats were tested in the hole–board apparatus. Twenty individuals with the highest hole-board scores and twenty subjects with the lowest hole–board scores subsequently underwent an established free-exploration test. In our study, the scores obtained in the hole–board test had little predictive value for the rats’ activity in the free-exploration test. Based on our previous experience in studying exploratory behavior in the free-exploration test and the data presented in this paper, we suggest that the hole–board test is not an appropriate tool for measuring exploratory behavior in laboratory rodents.

38) Katarzyna Goncikowska (IP PAN / GSSR)

“Creepy crawlies or beauty queens? The effect of type of insect on the evaluation of foods containing insects”

Rich in digestible protein, insects are more and more widely considered to be ‘the food of the future’ and a good substitute for meat. However, the willingness to ingest them depends largely on the consumers’ perception of insects. To understand the specificity of insects among other animals, their characteristics as a potential food source, and to examine what makes some insects more acceptable as food than others, we conducted two complementary studies (qualitative and experimental). The qualitative study (18 individual in-depth interviews) allowed us to identify the dimensions that determine the perception of insects as potentially edible and inedible. In the experimental study (n=437), we examined the potential of three different types of insects (larvae, ants, crickets) as food ingredients. Pictures of four versions of the same product (Bolognese sauce) were presented to the respondents – three containing insects and one without insects (control condition). The results showed that foods containing insects scored lower on each dimension. Furthermore, we observed a different impact of various insects on product evaluation: products containing crickets were evaluated higher than those with larvae. In addition, we noted some individual differences in acceptance of insects as food. Respondents with a higher level of food neophobia and a lower level of variety seeking tendency assessed products containing insects more negatively than participants with higher levels of the latter trait. Our study suggests that the way insect products are advertised makes a considerable difference to the evaluation of those products. Different insects evoke different associations and emotions, which can be reflected in specific associations with a given product.

39) Mateusz Dudka (Instytut Psychologii UMCS w Lublinie)

“Niezwyczajny casus wielojęzyczności. Studium przypadku 32-języcznego mężczyzny”

Prezentowane studium przypadku to opis specyfiki funkcjonowania wielojęzycznego mężczyzny. Jest to niezwykły casus wielojęzyczności, ponieważ A.O. na przestrzeni 9 lat nauczył się 32 języków obcych. Mężczyzna biorący udział w badaniu to 69-letni mieszkaniec jednego z polskich miast, szczęśliwy mąż, ojciec i dziadek, posiadający wykształcenie wyższe. Do tej pory zajmujący się wykonywaniem dziewięciu różnych profesji- głównie technicznych. Oprócz wybitnych zdolności językowych należy wspomnieć także o zainteresowaniach „pozajęzykowych” artystycznych, między innymi blisko pięćset obrazów malowanych olejem na płótnie oraz rzeźbiona droga krzyżowa. Na szczególną uwagę zasługuje – nie tylko mnogość języków –lecz także ich przynależność do różnych rodzin i grup: 1. polski (L1), 2. włoski, 3. niemiecki, 4. portugalski, 5. rosyjski, 6. ukraiński, 7. bułgarski, 8. francuski, 9. hiszpański, 10. duński, 11. norweski, 12. holenderski, 13. szwedzki, 14. angielski, 15. hindi, 16. kataloński, 17. perski, 18. grecki, 19. słowacki, 20. czeski, 21. rumuński, 22. chorwacki, 23. Serbski, 24. chiński, 25. indonezyjski, 26. turecki, 27. węgierski, 28. Japoński, 29. hebrajski, 30. arabski, 31. esperanto 32. koreański. Dotychczas, przy pomocy psychometrycznych narzędzi, przeprowadzono następujące analizy: cechy osobowości, temperamentu, inteligencji płynnej, funkcji wykonawczych, uwagi, uczenia się werbalnego i figuralnego, poziomu lęku jako cechy, postawy twórczej i rezyliencji, abstrahowania, fluencji słownej, funkcji wzrokowo-przestrzennych. Wyniki wskazują, że psychologiczne uposażenie mężczyzny biorącego udział w badaniu może stanowić osnowę rozwoju zdolności językowych.

40) Karolina Koźmin (Uniwersytet Jagielloński)

“Emocjonalne ścieżki powrotnego szoku kulturowego u adolescentów powracających z wymian międzykulturowych”

W ostatniej dekadzie wzrasta zainteresowanie młodzieży programami wymian międzykulturowych. W związku z tym pojawia się potrzeba badania wpływu tego doświadczenia na adolescentów. W 2020 roku przeprowadzono jakościowe badania w celu analizy zjawiska powrotnego szoku kulturowego w perspektywie podłużnej. Uczestnikami badania było sześciu uczniów, którzy powrócili do Polski w 2020 roku w przyspieszonym trybie ze względu na wybuch pandemii (grupa II). Osoby te wzięły udział w trzech częściowo ustrukturyzowanych wywiadach, które pozwoliły zgromadzić dane niezbędne do analizy dynamiki powrotnego szoku kulturowego. Dodatkowo, do prac badawczych włączono pięcioro uczniów, których program wymiany zakończył się w 2019 roku (grupa I), co umożliwiło porównanie doświadczeń związanych z normalnym powrotem z przeżyciami osób ewakuowanych z krajów goszczących. Ze względu na ograniczoną liczbę badań dotyczących populacji mobilnych adolescentów, analiza danych została przeprowadzona zgodnie z paradygmatem teorii ugruntowanej. W wywiadach eksplorowano wątki dotyczące jakości relacji rodzinnych oraz rówieśniczych po powrocie do Polski, afektywności, oraz zmian w różnych obszarach tożsamości. Zidentyfikowano trzy ścieżki emocjonalnej dynamiki powrotnego szoku kulturowego, które charakteryzowały uczestników z grupy I. Na podstawie danych uzyskanych od osób badanych dokonano konceptualizacji wyróżnionych ścieżek w oparciu o klasyczne strategie radzenia sobie ze stresem. Dane uzyskane od uczestników z grupy II pozwoliły na porównanie zidentyfikowanych ścieżek z retrospektywnym obrazem emocjonalnej dynamiki powrotnego szoku kulturowego. Porównanie to pozwoliło na wyłonienie czwartej ścieżki, ukazującej emocjonalną dynamikę powrotnego szoku kulturowego w normalnym trybie powrotu, która jest podobna do ścieżki „od szoku do akceptacji” zidentyfikowanej w podłużnej części badania. Sformułowano rekomendacje dotyczącej dalszej eksploracji obszaru afektywności osób powracających z wymian międzykulturowych.

41) Katarzyna Branowska (Uniwersytet Warszawski, Wydział Psychologii)

“Similarities and differences in characterizing various global identity labels in 7 countries from different cultural clusters”

Recent years showed that global cooperation to solve the global problems faced by humanity is needed as almost never before. That's why a number of research conducted in the area of global identities is growing rapidly. However, researchers use different labels describing this concept (McFarland et al., 2019), which may be associated with different characteristics. For example, as studies conducted in Portugal and the USA showed different labels may represent different social-psychological concepts (Carmona et al., 2020; Reysen & Katzarska-Miller, 2017). Therefore, it is important to explore the characteristics associated with different global labels cross-culturally, taking into account countries beyond those described as a part of W.E.I.R.D. cultures group. Our study aimed to check the potential differences in the characteristics associated with global identity labels depending on the label and a cultural cluster. Therefore, in a sample of 1583 participants from 7 countries from different cultural clusters (Canada, Chile, Hong-Kong, Nigeria, Norway, Pakistan, and Poland), we explored characteristics associated with three labels ('all humanity', 'citizens of the world', 'people all over the world') with an open-ended question. Using R-Studio software, quantitative content analysis based on the frequency distribution of words (Dicle & Dicle, 2018) was conducted. We identified the most frequently used characteristics to describe each label. Then, we analyzed if certain words are used to characterize a certain label more often than other labels. Our results revealed central words to each label, pointing out similarities, and differences depending on the label and culture.